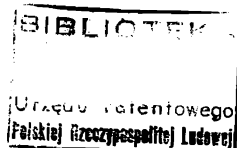

A61K 9/06

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 42796

Kl. 30 h, 9/04

VEB Arzneimittelwerk Dresden

Radebeul, Niemiecka Republika Demokratyczna

Sposób wytwarzania trwałych wysokoprocentowych maści z nadtlenkiem wodoru

Patent trwa od dnia 6 listopada 1958 r.

Wynalazek ma na celu wytworzenie trwałej maści, której zastosowanie w medycynie umożliwia doprowadzenie tlenu do organizmu z pominięciem płuc, bez stosowania specjalnej aparatury.

Wiadomo, że nadtlenek wodoru o wysokim stężeniu, naniesiony na skórę doprowadza znaczne ilości tlenu do tkanki i krwiobiegu. Do stosowania w lecznictwie najdogodniej jest używać nadtlenek wodoru w postaci maści, która równocześnie zapewnia stałe doprowadzanie tlenu w dłuższym okresie czasu.

W przeciwieństwie do dotychczas używanych nietrwałych i niskoprocentowych maści z nadtlenkiem wodoru, które stosuje się jedynie do wybielania, w sposobie według wynalazku wytwarza się trwałe i wysokoprocentowe maście, które służą do całkowicie nowego celu a mianowicie do doprowadzania tlenu do schorzałej tkanki.

Stwierdzono, że jako podstawy dla tego rodzaju maści można stosować jedynie substancje syntetyczne, z których najbardziej nadają się zestawy z wosku Lanetta, parafiny, jak też estrów kwasów tłuszczowych o długości łańcucha C_{16} — C_{22} i alkoholi jednowodorotlenkowych o długości łańcucha C_6 — C_8 .

Przez dodatek stabilizatorów można przeciwdziałać rozkładowi nadtlenku wodoru i pienieniu się maści. Szczególnie korzystnymi stabilizatorami są acetofenetydyna i kwas malonowy, które okazały się jeszcze wystarczająco czynne w ilości poniżej 1%. Stabilizatory wprowadza się do maści w postaci rozpuszczonej. Jako czynnik aktywny stosuje się wolny od kwasu 20 — 40%-owy nadtlenek wodoru.

Maście, do których syntetycznej podstawy po wstępnym traktowaniu stabilizatorami wprowadza się wysokoprocentowy nadtlenek wodoru, odpowiadają wymaganiom praktycznej terapii

odnośnie trwałości, odporności na składowanie i działania terapeutycznego.

Przykład I. Z 5 części wagowych ciekłego wosku, 7,5 części wagowych ciekłej parafiny, 20 części wagowych wosku Lanetta i 22,5 części wagowych wody, wytwarza się podstawę maści. Do 35,0 g podstawy maści dodaje się 15 ml alkoholowego roztworu zawierającego 0,75 g acetofenetydyny i w końcu ostrożnie w małych ilościach stopniowo 100,0 g 30%-owego nadtlenku wodoru. Otrzymuje się maść zawierającą 20% nadtlenku wodoru.

Przykład II. Z 5 części wagowych ciekłego wosku, 7,5 części wagowych ciekłej parafiny, 20 części wagowych wosku Lanetta i 30 części wagowych wody sporządza się podstawę maści. Do 70,0 g podstawy maści dodaje się 5 ml wodnego roztworu zawierającego 1,0 g kwasu malonowego i w końcu ostrożnie stopniowo i w małych ilościach mieszając 75,0 g 40%-owego nadtlenku wodoru. Otrzymuje się maść zawierającą 20% nadtlenku wodoru.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania trwałych wysokoprocentowych maści z nadtlenkiem wodoru, dostarczających tlen do tkanek i krwi, znamienny tym, że do syntetycznych podstaw z wosku Lanetta, ciekłej parafiny, estrów kwasów tłuszczowych o długości łańcucha $C_{16} - C_{22}$ i alkoholi jednowodorotlenowych o długości łańcucha $C_6 - C_9$ dodaje się stabilizatorów jak acetofenetydyny i kwasu malonowego w ilości poniżej 1% w postaci rozpuszczonej, a następnie po dokładnym zmieszaniu wprowadza wysokoprocentowy nadtlenek wodoru w ilości wymaganej do osiągnięcia pożądanego stężenia nadtlenku wodoru w produkcie końcowym.

VEB Arzneimittelwerk Dresden

Zastępca mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy